



France Gorse
665 Woodward
Brooklyn, N.Y. 11227
5-25-58

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 11, 1968

STEV. LXVI — VOL. LXVI

NO. 239

Ta teden je važen za bodočo politiko v ČSR

Jutri se bo sestal v Pragi Centralni komitet Komunistične partije ČSR.

PRAGA, ČSR. — S 1. januarjem stopi v veljavo nova češkoslovaška federativna ustava. Treba bo izbrati na novo ne samo češko in slovaško vlado, ampak tudi skupno zvezno vlado. Na tem vprašanju so naravno zelo zainteresirani tudi v Moskvi. Zato se je na njihovo željo vršil na pol tajni sestanek med vodilnimi češkoslovaškimi in ruskimi komunisti v Kijevu. Kijev je bil izbran, ker leži na pol poti med Moskvo in Prago, toda bolj je verjetno, da se Kremelj hoče držati dosedanje navade, da ne sklicuje preveč sestankov v Moskvo. Pogoste konference v Moskvi bi le povečale splošno mnenje, da je Moskva središče komunističnega sveta. To mnenje se ne sklada s trenutno moskovsko partijsko taktiko, ki hoče doseči vse važne sporazume zunaj Moskve, da tako poudari rusko željo po ravnopravnosti za železno zaveso.

V češkoslovaški delegaciji so bili tovariši Dubček, Svoboda, Černik, Strougal in Husak. Ti so na dogodkih 1. januarja tudi osebno zainteresirani. Černik bi rad vodil posle federalne vlade, Strougal posle češke federalne edinice, Husak pa slovaške. Svoboda bi ostal še predsednik zvezne republike. Je pa star in bi se rad umaknil v pokoj. Treba je torej iskati naslednika zanj. Vsi štirje so menda prešli v skupino "zmernih", ne držijo več zmeraj za Dubčkom. Tako bi Dubček bil v manjšini in izvršilnem strankinem odboru, v javni upravi pa tako nima nobene funkcije.

O vsem tem je bil govor na dvodnevem sestanku v Kijevu, govorili so pa tudi o ne ravno rožnatem gospodarskem stanju ČSR in o tekočih političnih zadevah. Kaj so sklenili, se bo videlo jutri v Pragi. Za jutri je namreč napovedana seja glavnega odbora Komunistične partije ČSR, kjer bodo sklepali o reorganizaciji vrhovne uprave. Sklepi bodo morali biti objavljeni pred 1. januarjem.

V Pragi mislijo, da si bodo v bodoče delili oblast takole: Černik bo gospodaril v federaciji, Strougal v češki javni upravi, Husak pa v slovaški.

Zanimivo je, da se sestanka v Kijevu niso udeležili tisti češki komunisti, ki so znani kot ostri nasprotniki ruske politike, na primer J. Smrkovski.

Glavni vir bakra

TORONTO, Ont. — Niklovi sulfidi so postali v severnem Ontariu glavni vir bakra v vseh britanskih deželah in prav tako tudi glavni vir platine. Sulfidi so minerali, v katerih so kovine spojene v žveplom.



Vremenski prerok pravi:

Delno oblačno in nekaj milejš. Najvišja temperatura okoli 30. Zjutraj ob 7. je kazal toplo-mer 10°F.

Vojskovanje prehaja v spodnji del J. Vietnama

BANGKOK, Taj. — Vseh sedem ameriških vojnih letališč na Tajskem je tako zaposleno kot v dobi najhujših bojev v Vietnamu. Ameriška vojna letala ne letajo več nad Severni Vietnam, so spremenila smer poletov. Bom bardirajo največ južni del znane Hočiminhove poti, ki vodi iz Severnega Vietnama v delto reke Mekong.

Na tej poti vlada izredno živahen tovorni promet. Komunistični tovornjaki prevažajo neprenehoma vojne potrebščine za partizanske oddelke in redne čete iz Severnega Vietnama. Uresničuje se tako domneva, da hočejo komunisti prenesti težo državljanske vojne iz neobljudenih krajev Južnega Vietnama na obljudene. Nagib za spremembo rdeče taktike je seveda političen. Komunisti hočejo namreč pokazati civilnemu prebivalstvu, da resno mislijo na okupacijo vsega Vietnama in da nočejo prepustiti nobene pokrajine saigonskemu režimu.

V gornjem, goratem delu dežele so komunisti gospodarji večine redko naseljenih krajev, sedaj bi se radi stalno polastili vsaj večjega dela gosto naseljenih krajev v delti reke Mekong. Tam je dvojna uprava; ponoči vladajo partizani, podnevi pa orožniki saigonske vlade. Komunisti bi radi pregnali organe saigonske vlade za ves čas, ne samo za nočne ure. Kako važen se jim zdi ta cilj, se vidi po tem, da tvegajo tudi velike žrtve in zgube na vojaki, da bi dosegli na vsak način vsaj delne uspehe.

Kitajci grade cesto proti Laosu

SAIGON, J. Viet. — Sem došla poročila trdijo, da so v pokrajini Junan na Kitajskem severno od Laosa znova začeli vneto graditi cesto, ki vodi proti Laosu. To cesto so začeli graditi prvič leta 1962, pa nato gradnjo ponovno prekinili.

Pospešena gradnja te ceste ne pomeni za Laos nič dobrega, verjetno novo, povečano vmešanje v njegovo notranje zadeve.

Vošcite praznike svojim dragim v Ameriški Domovini!

CLEVELAND, O. — Nixon mora še čakati na 20. januar, da postane gospodar v Beli hiši, toda njegov režim noče čakati na ta datum, se je začel vsaj politično uveljavljati že sedaj. Seveda pri denarju!

Pisali smo včeraj, kakšne denarne skrbi mučijo župana Stokesa in kje vse išče dohodke. Seveda imajo podobne skrbi tudi župani vseh velikih mest, ki so praviloma v demokratskih rokah. Dosedaj je bila pot takih županov primeroma lahka in brez ovinkov ter posrednikov. Skušali so priti osebno do Johnsona in iz njega izvleči federalne prispevke. Med njimi in Johnsonom ni bilo torej nobenega posrednika. Seveda so federalni finančni tajniki včasih godrnjali nad predsednikovo radodarnostjo, toda godrnjanje ni dosti zaleglo, kajti pri odmeri federalnih podpor je zmeraj igrala politika precejšnje vloge. Ta doba je minula. Johnson se pripravlja, da gre domov, denarja v federalni blagajni pa ne bo pustil,

Kitajska pomorska oporišča v Albaniji

Albanija je v posebni pogodbi dovolila rdeči Kitajski ustvaritev mornariških in raketnih oporišč na svojih tleh.

LONDON, Vel. Brit. — Po jugoslovanskih virih je napisal Lajos Lederer v The Observer poročilo o sklenitvi obrambnega sporazuma med Albanijo in rdečo Kitajsko. Na temelju tega sporazuma naj bi dobila rdeča Kitajska pravico do oporišč za svoje ladje v albanskih pristaniščih, nemara zlasti na otoku Saseno, kjer so zgrajena v skalovju zaklonišča za podmornice in druge vojne ladje. Kitajski daje dogovor pravico zgraditi tudi oporišča za rakete na albanskih tleh.

Sporazum naj bi bil podpisan v Tirani, kamor je prišla velika delegacija visokih kitajskih častnikov z načelnikom glavnega armadnega stana Huang Yungshenom in poveljniki vojne mornarice in letalstva. Sporazum naj bi služil okrepitvi varnosti Albanije pred sovjetskim ali ameriškim napadom, kot naj bi kitajski vojaški vodniki zagotavljali albansko vlado.

Kitajska naj bi v svoje lastno varstvo in v podporo Albaniji in Rumuniji, s katero je v starih prijateljskih zvezah, poslala na sovjetsko mejo v Aziji 22 divizij z okoli pol milijona vojakov k dosedanjim tamkajšnjim vojaškim silam. Sovjetska zveza naj bi bila pred kratkim izvedla obširne vojaške vaje na mongolsko-kitajski meji.

Albanija ima komunistično vlado od konca druge svetovne vojne. V prvih letih je tesno sodelovala s Titovo Jugoslavijo. Ko je Stalin pognal Tita iz Kominforme, je bila Albanija važna zaveznica Stalina v boju proti Titu. Ko je bila ustanovljena Varšavska vojaška zveza, je postala Albanija njen član, četudi nima neposredne zveze z državami komunistične vzhodne Evrope. Tedaj je Sovjetska zveza dobila oporišča za svoje podmorce v albanskih pristaniščih. V sporu med Moskvo in Peipingom je Albanija potegnila s Pei-

Boljše varstvo za Aswan

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Po izraelskem napadu na neki most na Nilu in na elektrarno komaj dobrih 80 milj severno od Aswanskega jezua je sovjetski poslanik S. Vinogradov po naročilu svoje vlade pozval Egipt, naj poskrbi za boljše zavarovanje jezua. Jez je bil zgrajen pod ruskim vodstvom in z rusko pomočjo 500 milijonov dolarjev.

Za novim jezom se vodovje šele zbira. Tam bo nastalo 300 milj dolgo umetno jezero. Če bi tedaj kdo napadel jez in ga podržl, bi to pomenilo uničenje dobrega dela Egipta. Redne in uravnane Nilove poplave so blagoslov za Egipt razdivjano vodovje, ki bi pridilo v slučaju, da bi na kak način popustil Aswanski jez, v srednji in spodnji Egipt, pa bi uničilo vse.

Izraelski napad na most preko Nila tako blizu Aswanskega jezua je bil brez dvoma opozorilo Naserju, naj ne hodi preko določenih meja v svojem boju proti Izraelu, če noče naopati strahotne nesreče svoji deželi.

Saigonska delegacija misli dolgo ostati v Parizu

PARIZ, Fr. — Komaj je saigonska delegacija prišla v Pariz, že je povedala svojim prijateljem, da misli dolgo ostati v Parizu; kajti pogajanja o premirju ne bo tako hitro konec. Delegacija obsega okoli 100 članov, dnevni stroški zanj bodo znašali približno \$10.000.

Uradni voditelj delegacije bo 50-letni poklicni diplomat Dang Lam, glavno besedo bo pa imel podpredsednik republike general Ky, ki bo tudi skrbel, da pariška javnost ne bo pozabila na njegovo prisotnost.

Zaenkrat imajo člani delegacije edino skrb, da jih ves Pariz smatra za prave diplomate ponoči in podnevi, v uradnem in zasebnem življenju.

Če si brezobziren pri vožnji, ne pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

pingom in pognala Ruse s svojih tal. Od tedaj je trdno povezana s Kitajsko, sedaj je z neposredno vojaško pogodbo te vezi še okrepila in razširila.

NOVI IZGREDI V ITALIJI

Demonstracije in izgredi se vrste v Italiji že skozi več mesecev, različen je le njihov obseg in vne-ma demonstrantov. Včeraj je prišlo do posebno ostrih spopadov med policijo in skupinami študentov ter delavcev v Genovi. Preko 40 oseb je bilo ranjenih.

RIM, It. — Nemiri, izgredi in demonstracije se ponavljajo v raznih mestih Italije v zadnjih tednih, ko se politični vodniki dežele pogajajo o sestavi nove vlade. Manjšinska vlada krščanskih demokratov je odstopila pred tremi tedni, sestava nove vlade pa še vedno ni gotova, čeprav se je posrečilo krščanskemu demokratu M. Rumorju doseči sporazum s socialisti in republikanci o razdelitvi ministrstev. Sporazum morajo namreč odobriti glavni strankini odbori. Pri tem je prišlo do novih prerivanj v krščanski demokraciji, pa tudi pri socialistih. Tako bo nemara treba čakati še nekaj dni, predno bo nova vlada objavljena.

V Genovi je prišlo do spopada med demonstranti in policijo, ko so demonstranti korakali skozi mesto, policijo izzivali in hoteli celo vdreti v glavni policijski stan. Demonstrirajo tako študentje kot delavci. Moštvo potniške ladje Leonardo da Vinci je nenadno začelo štrajkati in ladja ni mogla odpluti proti New Yorku. Tako čaka 600 potnikov, kdaj bo štrajka konec. Do nemirov, izgredov in spopadov je prišlo tudi na Sardiniji, zlasti v njenem glavnem mestu Cagliariju.

Nemiri so se začeli dejansko že spomladi na visokih solah, od koder so segli na druge učne ustanove in med delavstvo. To zahteva boljše plače in višje pokojnine ter druge ugodnosti. Italijanski delavci, tudi strokovni, so sorazmerno najslabše plačani v vsej svobodni Evropi, njihova življenjska raven je sorazmerno najnižja.

Krščansko demokratska vlada, ki je bila na čelu dežele od preteklega maja, ni bila dovolj močna, da bi izvedla obširnejše reforme in pomirila študente in delavce. Nova vlada "leve sredine" se bo morala te naloge taktično lotiti z vso resnostjo in vne-mo. Notranji položaj se je namreč v Italiji v zadnjih mesecih zaostrial že do take mere, da so nekateri že obupali nad možnostjo, da bi mogla vrniti državi mir in red demokratska vlada, in se ukvarjajo z mislijo o "vladi močne roke".

SPOMNITE SE REVEŽEV!

Nixonov režim se je začel zgodaj uveljavljati

saj je proračun v primanjkljaju. Demokratski župani se ne morejo več obračati nanj.

Stokes je bil prvi, ki je poskusil svojo srečo pri Nixonu, pa je hitro ugotovil, da Nixon ni Johnson. Pri tem je imel še to smolo, da je govoril z Nixonom v New Orleansu ravno takrat, ko so republikanski guvernerji zborovali v Palm Springsu, Calif. Seveda so tam govorili tudi o pristojnosti svojih državnih uprav in o proračunih. Pri tem so imeli v glavah iste želje, kot Stokes, da bi namreč zahtevali od federacije čim več prispevkov. Pa ne samo to, obnovili so staro guvernersko zahtevo, da naj federacija zaupa vse podpore kar državnim upravam, te naj jih pa potem delijo po svoji uvidenosti vsem lokalnim javnim upravam, tudi mestnim(!), saj bolje poznajo lokalne potrebe kot federacija v Washingtonu.

Ako ne bi bilo politike, bi bilo to še umljivo. Pa igra

pri tem tudi politika svojo nemalo vlogo. Guvernerji v Palm Springsu so imeli močnejše politično ozadje kot Stokes. Bilo jih je tam 31 in vsi so bili republikanci. Stokes je prosil kar sam na svojo roko in je povrh še demokrat.

Fronta je torej že pred nami: na eni strani 31 republikanskih guvernerjev, na drugi strani pa posamični demokratski župani velikih mest. Že številke povedo, kdo je trenutno močnejši. Povrh je treba še pomisliti, da Nixon ni Johnson. Johnson je pred 4 leti zmagal z večino, ki ga je opravičevala do samostojnega odločanja. Nixonova zmagala ne daje nobene osnove za udarne nastope Bele hiše. Sicer je pa Nixon prijatelj organiziranja, da veliko več na stranko, kot daje Johnson na svojo. Ne more torej iti preko volje 31 republikanskih guvernerjev, ako bi tudi hotel.

Pri tem se je v Palm Springsu pripetil še majhen, toda značilen dogodek. Pod-

predsednik Agnew je rekel zbranim republikanskim guvernerjem, da se bo zmeraj obračal kar naravnost na guvernerje in ne na župane in da bi po njegovem mnenju federacija morala usmeriti svoje podpore na državne uprave, ne jih pa sama deliti. Za Nixona je izjava podpredsednika gotovo neprijetna stvar. Ako sta se Nixon in Agnew o tem že dogovorila, potem je Nixon upravičen do podobne izjave, ne pa Agnew. Ako pa se nista, si je Agnew prilastil pravico, ki je navadno podpredsedniki nimajo, da sam prvi odkliče federalno politiko na tem ali onem področju.

Gornji dogodki so hitro odmevali v vseh velikih mestih naše dežele. Obravnavali so jih lokalni dnevniki, pa tudi radio in televizija. Seveda so vsi proti stališču republikanskih guvernerjev. Fronta revolucije 31 republikanskih guvernerjev, ako bi tudi hotel. Pri tem se je v Palm Springsu pripetil še majhen, toda značilen dogodek. Pod-

predsednik Agnew je rekel zbranim republikanskim guvernerjem, da se bo zmeraj obračal kar naravnost na guvernerje in ne na župane in da bi po njegovem mnenju federacija morala usmeriti svoje podpore na državne uprave, ne jih pa sama deliti. Za Nixona je izjava podpredsednika gotovo neprijetna stvar. Ako sta se Nixon in Agnew o tem že dogovorila, potem je Nixon upravičen do podobne izjave, ne pa Agnew. Ako pa se nista, si je Agnew prilastil pravico, ki je navadno podpredsedniki nimajo, da sam prvi odkliče federalno politiko na tem ali onem področju. Gornji dogodki so hitro odmevali v vseh velikih mestih naše dežele. Obravnavali so jih lokalni dnevniki, pa tudi radio in televizija. Seveda so vsi proti stališču republikanskih guvernerjev. Fronta revolucije 31 republikanskih guvernerjev, ako bi tudi hotel. Pri tem se je v Palm Springsu pripetil še majhen, toda značilen dogodek. Pod-

Iz Clevelanda in okolice

Letna seja — Klub Ljubljana ima v nedeljo, 15. decembra, ob dveh popoldne v Slov. društvenem domu na Recher Ave. glavno letno sejo. Po seji bo domača zabava.

Iz bolnice — Rojak Joe Rakovetz, 16207 Parkgrove Avenue, se je po treh tednih zdravljenja vrnil iz Euclid General bolnice in se zahvaljuje za obiske, cvetlice, druga darila in pozdrave.

Medalje so izročili — Mr. in Mrs. Pavle Intihar, staršem v Vietnamu padlega spec. 4 Josefa P. Intiharja z Grand Blvd., so izročili nedavno v Cleveland Armed Forces Examining and Entrance Station 8 medalji, ki so bile podeljene padlemu sinu po smrti. Med njimi je "bronze star", dve "purple hearts" in pet drugih. Medalje je staršem, ki so prišli v omejen vojaški urad s sestricama n bratcem padlega, izročil podpolk. A. C. Allen. Oče padlega Jožeta je dejal, da je nanj zelo ponosen in da ga vsi hudo pogrešajo. Spec. 4 Josef P. Intihar je padel v boju 24. avgusta letos.

Zadnje vesti

PARIZ, Fr. — Večrajšnji razgovor med ameriškim zastopnikom C. Vancem in severno-vietnamskim zastopnikom Van Laoum ni rešil spora o obliki mize ali miz, okoli katerih naj se spravijo zastopniki za razširjeno konferenco o končanju vojskovanja v Vietnamu.

NEW YORK, N.Y. — Pričakujejo, da bo nocoj izvoljeni predsednik ZDA R. M. Nixon objavil, da je za državnega tajnika izbral W. Rogersa, pravosodnega tajnika pod predsednikom D. D. Eisenhowerjem. Nixon bo objavil imea vseh članov vlade, katere sestavo je končal, nocoj ob desetih preko televizije in radia.

KINGSTON, Ont. — Najnovejši in najhitrejši osebni vlak na kontinentu je včeraj na poskusni vožnji iz Toronta v Montreal zadel tu na cestnem križišču v prikolico tovornjaka. Ta je bila razbita, druge, hujše nesreče pa ni bilo. Izjavili so, da ta nesreča ne bo zavlekla vključitve novega vlaka v redni potniški promet.

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik C. Clifford je dejal včeraj, da upa na začetek razširjenih razgovorov v Parizu še ta teden. Se vedno bi rad videl, da bi ti razgovori privedli tako daleč, da bi bilo mogoče misliti na začetek umikanja ameriških čet iz Južnega Vietnama že v teku prihodnjih 40 dni, to se pravi pred nastopom novega predsednika ZDA.

BELGRAD, SFRJ. — Sem je prišel na razgovor z vodniki sindikatov W. P. Reuther, predsednik Unije avtomobilskega delavstva v ZDA.

Nesreča zavrla priprave za izlet na Luno

HOUSTON, Tex. — Ameriški vesoljski program je v svojem naporu za polet na Luno doživel precejšen zastoj, ko je preteklo nedeljo poskusno pristajalno vozilo za na Luno, pri preskusnem letu eksplodiralo v zraku in tresčilo na tla. Preskusni pilot Joe Alfranti je bil vržen avtomatično iz vozila in je nepoškodovan pristal na tleh.

Vozilo bi po uspeh preskusih služilo za vezbanje astronautov za pristane na Luni. Izdelana so bila vsega tri taka vesoljska vozila. Preostali dve bodo sedaj znova temeljito proučili, da ugotovijo, kaj je nesrečo povzročilo. Za ta čas bo seveda vezbanje odloženo. Koliko bo imelo to vpliva na sam čas poleta na Luno, zasedaj še ni mogoče ugotoviti.

Politične sile v rimskem parlamentu

RIM, It. — V rimskem parlamentu so posamezne stranke zastopane takole: krščanskih demokratov je 265, Nennijevih socialistov 91 in republikancev 9. Rumorjeva vlada se torej lahko opira na 365 poslancev med 630. Komunisti imajo 171 poslancev, ostale stranke pa imajo samo drobce.

V senatu ima vlada 137 krščanskih demokratov in 46 socialistov, torej tudi zanesljivo večino. Komunističnih senatorjev je 77, senat pa ima 322 članov. Nova vlada se bo predstavila parlamentu 16. decembra.

DeGaullovi ukrepi na tehnicni

PARIZ, Fr. — Francozi ne zaupajo v ukrepe DeGaulleja za utrditev franka. Ko vidijo, kako se unije pripravljajo za postavljanje novih zahtev in slišijo, da so tudi študentje odločeni obnoviti svoj boj proti vladi, hitre pokupovati zlato, nepremičnine, dragulje in vse, s čimer upajo ohraniti vrednost svojega imetja.

— Vsako leto je v naši deželi na razpolago za posvojitvev okoli 90.000 otrok.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 239 Weds., Dec. 11, 1968

Demokratska gospodarska politika

Sedajni demokratski režim končuje svojo 8-letno dobo. Na gospodarskem polju se demokratje z njo lahko postavijo. Noben ameriški režim še ni tako dolgo bil brez resne gospodarske krize celih 8 let. Le redki so bili gospodarski zastoji, ki so pa trajali le nekaj mesecev, navadno jih takoj niti opazili nismo.

Sedanja nepretrgana konjunktura se je začela s prihodom pokojnega Kennedyja v Belo hišo. Ko je še kandidiral, je dežela šla skozi malo pomembno krizo, ki je že v začetku l. 1961 prešla v konjunkturo. Pa vendar Kennedy ni nikoli pozabil nanjo in je vedno pazil, da ne da povoda zanjo. Te taktike se je držal tudi Johnson, le da je celo pretiraval.

In tako smo imeli 8 let konjunkturo, ki jo lahko delimo v dva dela: 1961-1965. To je bila idealna doba v našem gospodarstvu. Rastel je narodni dohodek, pojemala je brezposelnost, inflacije ni bilo nobene, saj so cene rastle letno povprečno komaj za 1.3%. Dviga cen nismo opazili. Po letu 1965 so cene začele hitro rasti, dosegle so do l. 1967 letno povprečje okoli 3%, obenem so pa kazale vse znake, da bodo rastle še hitreje.

Tu je Johnson napravil napako. Ni računal, da se bo vojskovanje v Vietnamu tako zavleklo in da bodo stroški zanj od meseca do meseca večji. Povrh se je zaveroval v svojo idejo o veliki narodni skupnosti in jo skušal ustvariti z — denarjem. V ta namen je trošil na debelo proračunska sredstva, ni pa skrbel, da bi bili izdatki zmeraj kriti s primernimi večjimi dohodki, odnosno z davki. In tako po l. 1965 inflacija prihaja zmeraj bolj do veljave. Čim bolj je kazala svoje posledice, tem večje izdatke si je federalna administracija nakopala na glavo. Kongres temu ni ugovarjal, ker ni nihče resno zahteval od njega nove davke.

L. 1967 je začelo prihajati pravo spoznanje v Belo hišo. Potrebni so bili novi davki, pa je takrat Kongres delal iste napake, kot preje Bela hiša. Obotavljal se je in sklenil nove davke šele v letošnji zgodnji pomladi, ko je bilo že vse prepozno. Inflacija se je že zarila v vse pore našega gospodarstva. Njenega vpliva ni moglo zmanjšati na povišanje davkov in ne črtanje federalnih izdatkov. In tako plavamo danes v zadnjih dnevih demokratskega režima v pravi inflaciji, ki jo čutimo vsak dan na vseh koncih in krajih. Nimamo pa o njej pregleda, ker se ne menimo za primerjave.

Letos se bo na primer raven cen za življenski standard dvignila za 5-6%, to je štirikrat do petkrat toliko kot v letih 1961-1965. Pred 3-4 leti so se mezde dvigale povprečno 3.5% na leto, danes so prekoračile že 6%. Preje smo računali, da bo kupna moč dolarja padla na polovico v 10-15 letih, sedaj moramo računati na 8-10 let. Obrestna mera je pa stalno tako visoka, kot tega ni bilo že 50 let.

Zato bi lahko prišli do sledečega sklepa:

Zadnjih 8 let se nam je dobro godilo. Bilo je dosti dela, dosti blaga, cene so pa bile vsaj do l. 1965 nespremenjene. Vse to bi bilo treba sproti plačevati. Ker tega nismo storili, je sedaj navalila na nas draginja, ki jo čuti od leta do leta večji odstotek prebivalstva naše dežele.

Zunanega bleška te konjunkturo bo deležna vsaj v začetku tudi nova republikanska administracija. Na inavguracijski dan bomo lahko trdili, da je vrednost našega grobega narodnega dohodka dosegla \$900 milijonov, veselili se bomo lahko, da je brezposelnost padla pod tradicionalno povprečje 3% in da je zaleda v glavnem le delavno silo, ki nima nobene poklicne kvalifikacije. Gledali bomo lahko pogumno v bližnjo bodočnost, pa vendar ne bomo brez nemira v srcih. Pred nami stoji namreč in bo takrat stalo vprašanje, kako dolgo more to trajati. Ali ni nevarnosti, da bi cene utegnile "zdvijati". Na to opozarjajo ne samo ekonomisti, ampak tudi podjetniki. Vsi bi radi imeli take čase, ki bi poznali stalno kupno moč našega dolarja.

Na stalni kupni moči našega dolarja so zmeraj bolj zainteresirani ravno naši srednji in bogati sloji. Podjetja prihajajo do spoznanja, da jim malo koristi, ako grmadijo od leta do leta večje dobičke, ako je pa pri tem dolar od leta do leta tudi manj vreden. Na "dobrem" dolarju visijo dalje tudi vsi upokojenci in precejšen del delavcev, ki ne morejo tako hitro zahtevati povišanja mezd kot unijski delavci. In končno so na stalnem dolarju zainteresirane tudi vse javne uprave, s federalno na čelu. Nixon bo na primer sredi prihodnjega leta moral plačati federalnim uslužbencem nadpoldrugi milijard dolarjev več kot do sedaj. Te obvezi se ne bo mogel ogniti, ker je bila zakonjena že l. 1957. Takrat je namreč Kongres sklenil zakon, da morajo biti plače federalnega uslužbenstva povprečno enako visoke, kot so prejemki uslužbencev v trgovini in industriji. Od kod jih bo vzeli?

Tako bo Nixonov režim stal pred nevhvaležno nalogo, da se bo moral hočeš-nočeš boriti proti draginji, odnosno

proti inflaciji, ki bo zahtevala žrtve od vsega naroda. Politično bo to sila težka naloga. Deloma odgovorna je zanjo tudi republikanska stranka, ker je po l. 1965 kar tekmovala z demokrati, kdo bo bolj brezobzirno predlagal večje federalne stroške brez primerne kritike.

Imeli smo se torej dobro v dobi 8-letnega demokratskega gospodarstva. Sedaj bo pa treba plačati račune pod republikanskim režimom. Točno tako, kot pravi star pregovor: "Brez muje se še čevljev ne obuje!"

I. A.

BESEDA IZ NARODA

Slovenski božični koncert pri Mariji Vnebovzeti

CLEVELAND, O. — Ilirija, cerkveni pevski zbor Marije Vnebovzete na Holmes Avenue, bo v nedeljo, 22. decembra 1968, ob štirih popoldne izvajal koncert slovenskih adventnih in božičnih pesmi. Zbor bo vodil organist Martin Rakar.

Na sporedu so adventne: "Dopolni se", ki jo peje moški zbor, "Čuj iz višav", "Zdaj razsvetljeno je" in "Pridi, Rešenik sveta" za mešani zbor.

Sledi "Slovenski božič", kakor ga je priredil za soliste, moški in mešani zbor ter orgle skladatelj, kanonik Matija Tomc. Ta venec prelepih starodavnih slovenskih božičnih pesmi je Ilirija že izvajala, pa ga bo letos na splošno željo ponovila. Dodali bodo še štiri priljubljene, splošno znane božične: "Kaj neki bo to?", "Pastirci", "Vstani, o bratje" in "Nebesa Božja".

Kot solisti nastopijo: C. Valenčič v vlogi Marije, M. Gornik v vlogi angela, J. Poznik v vlogi betlehemske krčmarice, V. Modic v vlogi Jožeta, I. Rigler v vlogi betlehemskega krčmarja, F. Kovacic in A. Kužnik v vlogah pastirjev.

Vstopnina-dar \$1.00. Vstopnice se že dobe pri članih zbora in bodo na razpolago pri cerkvenih vratih. Peveci vljudno vabijo in žele, da bi verni Slovenci, ki ljubijo našo božično pesem, na polnili Marijino cerkev, oni se bodo pa potrudili, da jim bodo dali lepoto osrečujočega skrivnostnega božičnega razpoloženja, kot ga more dati samo naša pesem. M. K.

Sestanek v Baragovem domu

CLEVELAND, O. — Prihodnjega nedeljo, 15. t. m., popoldne ob pol štirih, bo v Baragovem domu prosvetna prireditev, na kateri bo imel v prvem delu pisatelj K. Mauser prigodni govor ob 50-letnici smrti pisateljice Ivana Cankarja, v drugem delu pa nam bo podal dr. M. Krek, predsednik NO, svoje vtise, ki jih je dobil ob priliki svojega nedavnega obiska pri rojakih v Argentini.

Na to prireditev so povabljeni vsi rojaki in rojakinje. Vstopnice ni nobene. Prireditve je pripravilo tukajšnje društvo slovenskih protikomunističnih borcev. J. S.

SLOVENCJI V ŠVICI

GLATTBRUGG, Šv. — Svoječasno je bilo večkrat slišati, da je Slovenija druga Švica, toda to je bilo vsekakor bolj mišljeno samo v primerjavi z naravnimi slikovitostmi obeh teh deželic v ostruži Evrope, kar je posledica predvsem nujne geografske lege v območju Alp. A njuna sorodnost obstaja tudi še v marsikaterem drugem pogledu npr. v osnovni sorodnosti značajev njunih prebivalcev in s tem v zvezi z vsem, kar iz tega izhaja kot vernost, natančnost, snažnost, varčnost, pridnost oz. delavnost in slično. Med obema pa je vendar ena velika, bistvena razlika, namreč ta, da je Slovenija revna dežela, Švica pa bogata v prostem pomenu te besede, to je glede denarnega oz. finančnega

položaja; in pa še v enem — in to v prilog Slovenije —, namreč da ima le-ta morje, česar pa bogatinka nima in si ga pri vsem svojem bogastvu ne more ostariti.

Do nedavna ni bila Švica nič kaj posebna vaba za našega človeka, da bi si tu iskal dela in zaslužka, naravne lepote imamo pa mi doma kar dovolj za naše želje v tem pogledu in nam je bilo vse to na razpolago za uživane z neprimerno manjšimi stroški, kot pa le-to v Švici, kamor so itak lahko zahajali s tem ciljem le petični svetovljani s polnimi denarnicami težkih valut. Toda v zadnjem obdobju, odkar se v domovini izvajajo eksperimenti z gospodarskimi reformami, česar posledica je vedno večja problematičnost najti zaposlitev in to predvsem mlajšemu rodu, pa postaja — a v obratni smeri — Švica vedno bolj druga Slovenija v tem pogledu namreč, da omogoča marsikateremu našemu človeku eksistenco in postaja tako njegova krušna mati.

Znano je, da ima Švica poleg Švedske v Evropi najvišji življenski standard, ker se je pač povzpela na stopnjo najbolj razvitih držav v industrijskem pogledu. Na vseh področjih tu primanjkuje silno delovne sile in ker je švicarski frank ena najbolj stabilnih in zanesljivih tujih valut na celem svetu — razmerje nasproti dolarju je nekako 1:4.5, je razumljivo, da se da s pridnim delom in pametno varčnostjo marsikaj prihraniti in če se prihranki sprejmejo na kakršenkoli način v domačo valuto, je to za doma kar uspešen učinek v boju za obstoj.

V nekaj zadnjih letih pa narašča vedno bolj pereč problem — namreč nekako posredno potujčevanje Švice po tujih delavcih, zlasti Italijanih, kar tu imenujejo Ueberfremdung durch Gastarbeiter. Pri niti šestih milijonih prebivalcev, kolikor jih ima Švica, je treba dodati še okoli 800,000 teh tujih delavcev, ki tu delajo ali kot sezonski delavci, ali pa kot bolj ali manj stalno naseljenci, ki pa nimajo švicarskega državljanstva in se niti ne mislijo tu za stalno naseliti oz. tu stalno ostati. Tu se dobi državljanstvo šele po 12 letih neprekinjenega bivanja v državi. Med take se računa tudi okoli deset tisoč Jugoslovancev, med katerimi je okoli dva tisoč Slovencev. Da se torej odvrne ta nevarnost potujčevanja, ki pa jo nekateri bolj nacionalno-šovinistično nastrojeni elementi zelo pretiravajo, je začela zadnja leta zvezna vlada v zvezi s kantonalnimi oblastmi zelo zavirati nekontrolirano najemanje oz. zaposlovanje tujcev, čeprav ne bi mogla država brez dosedanjega njihovega dela doseči tako gospodarsko prosperiteto. Zato so na splošno vedno bolj črtana delovna mesta za tujce in se namesto njih forsira racionalizacija in ekonomizacija in mora na splošno policija za tujce predhodno izdati dovoljenje za zaposlitev, predno delojemalec zaposli tujca. Neomejeno odprta področja so le še zdravstvo, gostinstvo oz. hotelirstvo, poljedelstvo in zasebno gospodinjstvo. In res prihajajo predvsem na ta delovna področja iz domovine naši ljudje na delo in priznati je treba, da se na splošno vsi uveljavljajo zaradi delavnosti, smi-

sla za red in snago in varčnost.

Med 2,000 našimi ljudmi tu skoraj v celoti taki, ki prihajajo sem na delo z namenom, da si tu nekaj prihranijo in potem vrnejo za stalno domov. Le malo je tistih, ki so se tu že popolnoma udomabili in se odločili za vedno tu ostati iz kakršnegakoli povoda. Še najmanj pa je emigrantov. Glavni vzrok bo vsekakor v tem, da Švica do l. 1956 skoraj ni podeljevala političnega azila, vsaj v velikem številu ne. Sele po madžarskih dogodkih je to stališče popolnoma spremenila in prisopila k Ženevski konvenciji glede podeljevanje političnega azila. Zato tu tudi problem izseljenkega duhovnika ni prišel v poštev vse dotlej, dokler se niso doma odprla vrata na zahod; odtlej pa je to postajalo vedno bolj pereče. Sicer je res že l. 1966 kot tak prišel iz Pariza v Švico duhovnik Čretnik, ki mu pa iz še nepojasnjenih vzrokov Fremdenpolizei ni izstavila dovoljenje za bivanje v deželi, in je zato moral zopet oditi, ne da bi sploh mogel začeti z delom med našimi ljudmi. Na srečo se je pa naslednje leto formirala tu Hrvatska katoliška misija, ki je imela seveda dolžnost skrbeti v svojem delokrogu za vse katoličane iz Jugoslavije, torej poleg Hrvatov predvsem tudi za Slovence, kar se je s pomočjo nekaj slovenskih lajkov začelo prav uspešno razvijati. A do popolnega in dokončnega urejevanja tega problema pa je prišlo letošnjo jesen, ko je bil poslan iz Gorice kapucin p. Fidelis Kraner, ki je vpostavljal Slovenski dušnopastirski urad s sedežem v Zuerichu. In prav to delo je sedaj v polnem začetnem poletu.

Na splošno žive tu naši ljudje materialno še kar zadovoljivo in so si nekateri, zlasti specializirani iz obrtniške stroke, že ustvarili ugodno gmotno stanje. So pa nekateri, katere tudi v tujini trdo prijema usoda. Ena tako težko prizadetih je družina pokojnega domobranskega oficirja Tineta Žekarja v Zuerichu, ki je na posledični Dachau in nato desetletne ječe pod komunističnim jarmom in kaznilnici v Mariboru predlaskim tu umrl ni zapustil ženo s tremi do pet let starimi otroki. Sicer dobiva vdova oz. družina minimalno rento, ker je bil on pač šele komaj nekaj let tu pri letalski družbi Swissair v službi. Razumljivo je, da vdova sedaj ne more hoditi kam na delo, ker ne more otrok samih puščati, če bi jih pa hotela oddajati čez dan kamorkoli ali komurkoli v varstvo, bi pa to toliko stalo, da ne bi niti mogla s svojim zaslužkom to kriti, pri tem bi pa tudi vzgoja otrok silno trpela. Da bi nekoliko zainteresiral naše Amerikance, zlasti nekdanje protikomunistične borce, katerim je med revolucijo pripadal tudi Žekar, za to družino, se je podal letos spomladi njegov nekdanji sotrpini iz desetletne ječe dr. Vojska, uslužbenec Swissair-a v Zuerichu, po nekaterih večjih ameriških in kanadskih mestih oz. slovenskih paselbinah z dia predavanji o Švici in tudi o tej družini. Saj je bil uspeh prostovoljnih darov oz. prispevkov ob predavanjih še kar pozitiven. A to je bila le ekkratna pomoč, potrebna pa je tej družini vsekakor neka bolj stalna pomoč, da bi se mogla preživljati, zlasti še, ker bodo stroški preživljanja iz leta v leto večji, čim starejši bodo ti otroci, a njihova sedanja renta bo pač ostala nespremenjena. Kako uspešna in stalna bi pa postala pomoč, če bi se na primer našlo med našimi ameriški in kanadskimi ljudmi nekaj več naših poštirtvovalnih posameznikov, ki nimajo prevelikih družinskih izdatkov, ki bi bili pripravljene prispevati v neka Žekarjev sklad vsak mesec morda samo po en dolar. Zenska Katoliška Liga v Torontu oz. za njo gospa Milena Čekuta je pripravljena prevzemati tako

od posameznikov darovane oz. prihranjene zneske in jih morda enkrat na leto npr. za Božič poslati omenjeni družini oz. vdovi. Pokojni Žekar je vsekakor z žrtvovanjem svojega zdravja in življenja v borbi za svobodo zaslužil tak svojevrsten spomin. Naj ga protikomunistični borci ne bi takoj popolnoma pozabili. Vsa morebitna pojasnila v tej zvezi rad da tudi zgoraj omenjeni njegov svoječasi sotrpini —

Dr. Vojska Karel,
Muellackerstr. 26
8152 Glattbrugg ZH
Switzerland

IZ NAŠIH VRST

Cleveland, O. — Spoštovani! Tako hitro mine čas in zopet moram obnoviti naročnino, kar pa zelo rada storim, saj mi Ameriška Domovina pomeni zelo veliko. Na list sem naročena že veliko let, zato ni čudno, da sva si dobra prijatelja. Če ne bi sedaj na stara leta imela Ameriške Domovine, bi bilo res dolgočasno in pustno.

Bog Vam daje veliko zvestih naročnikov, da boste list še dolgo lahko izdajali, da nam boste krajsali čas in lepšali večer življenja.

Zelim Vam vesele praznike in Vas lepo pozdravljam!

Terezija Bavec

Bedford, O. — Spoštovano uredništvo! Tukaj Vam pošiljam enoletno naročnino, ki mi bo v kratkem potekla. List zelo cenim in ga rada prebiram, samo ne vem, koliko časa mi bo Bog še naklonil, da ga bom lahko čitala, ker sem že v 82. letu.

Ameriški Domovini želim veliko uspeha in napredka in lepo pozdravljam uredništvo, upravo ni vse čitatelje.

S spoštovanjem

Mrs. Mary Guzell

Cleveland, O. — Spoštovani! Priloženo Vam pošiljam naročnino za mojo mamo Ano Hren v Spittalau, Avstrija. Ona zelo rada čita Ameriško Domovino in ko je gotova, pridejo še sosedje na vrsto.

Zeleč listu obilo uspeha Vas vse iskreno pozdravljam!

France Hren

Toronto, Ont. — Spoštovani! Zopet Vam pošiljam naročnino za Ameriško Domovino za leto 1969. Z listom sem zelo zadovoljen in tudi v redu prihaja.

Prav lepo pozdravljam vse v uredništvu, vse svoje znanec, kakor tudi vse čitatelje našega slovenskega tiska in obenem vso vesel Božič in vso srečo v novem letu!

Tine Sušnik

Claremont, Calif. — Spoštovana uprava! Pošiljam Vam ček za naročnino za eno leto in se Vam obenem prav lepo zahvaljujem za redno pošiljanje.

Z Ameriško Domovino smo vsesplošno zadovoljni in jo radi beremo. Zato Vam želimo veliko nadaljnega uspeha.

Uredništvu in upravi lista, kakor tudi vsem čitateljem po širni Ameriki in po širokem svetu pošiljam najlepše pozdrave iz sončne Kalifornije!

S spoštovanjem

Maria Schwlatsch

Astoria, L. I. — Cenjeno uredništvo! Priloženo Vam pošiljam ček za obnovo moje naročnine. Ameriško Domovino rada čitam in ji želim veliko uspeha. Vas lepo pozdravljam!

Vincenc Ovca

Foley, Minn. — Spoštovani! Oprostite, da sem z naročnino malo kasen. Kot veste, sem se preselil na novo faro in s tako selitvijo je veliko dela.

Priloženo pošiljam naročnino za dve leti. Sicer ne berem do-

bro slovensko, pa nočem odtrgati tistih korenin, ki me po rodu vežejo na krasno slovensko zemljo.

Zelim Vam najlepše praznike!
Edwin Oman

Marquette, Mich. — Spoštovano uredništvo! Priložen je ček v znesku \$16 za naročnino. Zelim Vam veliko uspeha in Vas prav lepo pozdravljam!

Mr. in Mrs. J. Stupar

50-LETNICA SMRTI VELIKEGA PISATELJA IVANA CANKARJA

Pred 50 leti na današnji dan je umrl Ivan Cankar, slovenski pesnik in pisatelj. Ivan Cankar je umrl ganljivo lepo, kakor neobogljeno otrok, ki je lepši s svojimi prestrašenimi očmi nego deca, ki umira v pravilnih vizijah..., je o njegovi smrti napisal Ivan Pregelj.



IVAN CANKAR je bil rojen 10. maja 1876 na Vrhniki, umrl je 11. decembra 1918 v Ljubljani in je pokopan v skupnem grobišču s Kettejem in Murnom pri Sv. Križu.

Oče mu je bil ubožen krojač, ki je imel tudi majhno hišo, mati v slabotnem telesu svetopišemska "močna žena", posebljena ljubezen in poštvovalnost.

V ljudsko šolo je hodil Ivan Cankar na Vrhniki, stopil leta 1888 v ljubljansko realko in se v večni borbi za kruh in streho prebil do najvišjega razreda. V oktobru 1896 se je vpisal na stavbenem oddelku dunajske tehnike. Študij pa ga ni zanimal, izgubil je štipendijo in začel pisati, veliko pisati, da si je kaj prislužil. Postal je pisatelj, eden največjih slovenskih, hkrati pa se tudi za vedno zapisal med "večne popotnike".

V septembru 1897 mu je umrla mati, ki jo je Cankar prisrčno ljubil. S svojim romanom "Na klancu" ji je postavil lep spomenik.

Jeseni 1898 se je Cankar vrnil na Dunaj in živel sredi med delavsko bedo življenje literatobohema s pičlimi honorarji. Na Dunaju je Cankar ostal skoro zdržema enajst let, in se nato vrnil v Ljubljano. Odtlej je romal križem po slovenskih krajih, stanoval pa je največ na Gornjem Rožniku.

V oktobru leta 1918 se je Ivan Cankar preselil na Kongresni trg 5, kjer je v še neznanu mu hiši padel, si pretresel možgane, nato pa zbolel za špansko influenco; pridružila se ji je pljučnica in te radi oslabelega srca ni prebolel.

Odlomek iz "Podobe iz sanj"

Sam sem sedel v svoji mrzli, mračni izbi.

Potrkalo je zunaj, počasi in zamolklo. Tih, slovesno so se odprle duri in ogromna je stala na pragu sodnica Smrt.

In Smrt je izpregovorila:

"Povej mi zdaj, ob tej uri, ki je ura sodbe in ura posvečenja: ko pridem k tebi, da pojdeš z menoj na poslednjo pot, — koga boš klical na pomoč, da ti bo v trpljenju stal ob strani, da bo tvoji besednik pred pravičnim Sodnikom?"

Vzkliknil sem:

"Mati!"

Tih in mračen kakor poprej je bil plamen njenih oči.

Zaklical sem v tem predsmrtnem spoznanju:

"Domovina!"

Milejši, jasnejši je bil plamen njenih oči, že se je dramilo v njem usmiljenje in odrešenje.

Takrat se je v grozi in bolešči razklalo moje srce, da je dalo, kar je še imelo:

"Bog!"

F. S. FINZGAR:

MIRNA POTA

"Dobro. Zase imam načrt. Sedaj pojdem najprej počivat, da si svoje, od pleže razpotegnjene sklepe privežem. Potem ostanem ves dan tu na Kredarici. Lepšega počitka si ne mirem misliti. Jutri zgodaj bi šla na Velo polje, vprek Tosca v Uskovnico, od tam v Bohinj in domov. Ta pot je nekoliko daljša, a lepa in zlozna. No, kaj pravite?"

"Nič. Z vami ali za vami pojdem, kakor si izberete. Z vami kot prijatelj, za vami kot nosač; kakor vam je ljubše."

"Za oba," se je smejala in pošalila Mara. "Če bom krepka, za prijatelja, če obnemore, za nosača." Nato je odšla v svojo sobico. Slak pa je hodil in posedal na toplem soncu po Kredarici. Z daljnogledom je obšel vse gore, opazoval turiste, ki so prihajali iz Vrat, in izsledil, tudi nekaj hroščkov brzcov, jih ujel in spravil v škatlico. Mare vse dopoldne ni bilo ra spregled. Celo h kosilu jo je moral klicati upravnik koč.

Prišla je vsa razcveta v lica otrok iz zibke in povedala: "Spala sem kot ubita."

"Saj ste bili tudi potrebni."

"Sedaj sem spočita, da bi lahko šla vnovič čez Steno."

"Obljubili ste, da ne več!"

"Ne bojte se. Sklepa ne bom prelomila."

Kosilo je bilo pripravljeno. Sedem turistov je priropotalo v oblednico in raztovarjalo oprtnike po klopih in stoli. Slak je povabil Maro na obed, ki ga je, kar se je dalo najboljšega, naročil in dedal prigrizkov iz svoje zaloge. Tudi steklenica vina je stala že na mizi.

Mara je prisledla. "Gospod doktor, spet vidim vino na mizi. Ali ne veste, da pravi turisti ne uživajo alkohola?"

"Nič ne verjamem. Preveč in prevečkrat jih res ne smemo. A takole, za pohajkovanje po trdem delu, se prilže čašica."

"Prevelikega vašega gostoljublja ne smem odklanjati."

Ko je Slak po obedu nalil sončno žlatega burgundca in prijel za čašico, je ne preveč pogumno rekel:

"Gospodična, ali vam smem ponuditi bratovščino?"

"Zakaj ne? Pravi planinci se radi pobratimo."

Dvignila sta čaši, trčila in izpila. Slak je že poskusil vstati da bi ji pritisnil vroč bratovski poljub. Mara je obsedela, ga ukazujoče pogledala in z glavo namignila proti mizi glasnih mladih turistov. Slak je razumel opozorilo. Sepetaje mu je razložila: "Nočem, da bi se nama taka razposajena miza mladih posmehovala."

"Tudi prav. Toda bratovski dolg ostane."

Mara je uprla vanj žive rjave oči, ki niso prosile, a mnogo razodele. Potem je pogled umaknila, se zasmejala in rekla: "Kazno je, da ste, oprostite, da si strog sodnik, tudi za izterjevanje nedennarnih dolgov."

Ko sta popila še turško kavo, sta odšla iz koč na sonce. Nobene vetre ni dahnil, da je bilo kljub gorski višavi prijetno toplo.

Začela sta se sprehajati po zložni gorski kopi Kredarice. Slak je kajkrat postal, da sta ogledovala Karavanke, osvetljene od sonca, ki se je že nagnilo proti zahodu. Mara mu je opisovala svojo pot čez Begunjsko na Stol, Belšico, Golico in Rožnico. Vse te gore so bile kakor na dlani pred njima. Ko je končala, jo je Slak podražil: "Na Frato v Stolu in na tisto počivalo, kjer sva sedela vrh rovtva in malicala, si pozabila ali ga pa nalašč zamolčala, ker se ti ne zdi omembe vredno?"

"Nalašč me izzivaš. Daj mi daljnogled!"

Nastavila ga je in priznala:

"Natančno vidim tratico vrh rovtva, kjer sva počivala. Od tam sva zavila v gozd, kjer sem rešila nedolžni belouški življenje, vrh gozda je široka Frata. Od nje sem se večkrat ozrla nazaj po tebi, ko si stal in gledal za mano. Žal mi je bilo, da nisi šel še dalje z menoj. Ali se ti ne zdijo samopridna?" Vrnila mu je daljnogled.

"Sanjaril? O svoji ljubi pokojni ženi?"

"Da, tudi o njej in o tebi, Mara."

"O meni? Zakaj?"

"Ne povem ti, preden ne izterjam od tebe bratovskega dolga." Mara se mu je hotela posmejati. Ni ji šlo. Rekla je: "Oj ti natančni pravdarski dohtar."

Več ni mogla, ker je Rudi že razširil roke za objem. Pristrčno sta se poljubila in potem oba za hip umolknila. Dobro sta občutila, da to ni bil navaden poljub bratovščine, vse kaj več. Tiho sta šla nekaj korakov dalje. Tam je Rudi pogrnil na košček z mahom porasle zemlje svojo peletino. Sedla sta.

"Sedaj pripoveduj," ga je opozorila Mara.

"Saj ne vem, kje bi začel."

"Kjer koli: od začetka, v sredi ali na koncu. Vse mi bo ljubno."

Rudi je začel svojo izpoved prav s tisto usodno klopco, kjer je spoznal Irmo. Razvnel se je čedalje bolj. Mara ga je začetkoma gledala, potem si je naslonila komolca na kolena, stisnila glavo med dlani in ne besede ni črhnila vmes. Slak je pripovedoval, kakor še ni nikoli nikomur. Do pičice natančno od zaroke in poroke do žene smrti. Na koncu je dodal še površno o vojnih letih in o premetitvi v Ljubljano, kjer še vedno hrani spominske svetinje na Irmo.

Ko je končal, je Mara, vsa kipeča v rdečici, dvignila glavo, ga pogledala in segla po njegovi roki, ki jo je močno stisnila: "Oj, zvesta, zvesta duša! O toliki ljubezni in dobroti še nisem slišala. Bog te plačaj za to povest."

Oba sta ganjena dolgo molčala, oba solznih oči.

Prva se je predramila Mara in prosila Rudija, naj izpolni, kar ji je obljubil: "O meni ne boš mogel kaj prida povedati."

"Prida ali ne prida, sam ne vem. Takole sem premišljeval: Kaj naj pomeni snidenje s tabo? Tako nepričakovano, v gorski tišini? Po smrti žene sem se zagrizel v svoje samotarjenje. Nobene ženske se niso več prijele ne oči ne srce. Miren in vdan, tudi po svoje srečen sem živel in živim. Ljuba posestrima, ne zameri mi odkritosrčnost. Po Irmi si ti prva, ki si ji v mnogočem vsa podobna. Izpraševal sem se, ali te ni Irma prav iz onstranstva nagnila meni na pot. Morda sem se ji smilil v svoji samotarnosti? Imam svojo vero v prečudne skrivnosti, ki vladajo nad nami, ubogimi ljudmi. Nepričakovane neverjetnosti se godijo na svetu. Misliš, da ne?"

"V te verjamem trdneje kot ti."

"Pa mi razodeni, zakaj se sama potepaš, tako si rekla, po svetu. Zakaj se nisi poročila? To je zame uganka."

"Se pač nisem. Svet je poln samskih deklet."

"Gotovo si imela snubcev na izbiro."

(Dalje prihodnjic)

Isti rojstni dan

FARGO, N.D. — Severna in Južna Dakota sta bili dve državi leta 1887 in sta bili leta 1889 nisti dan sprejeti v Unijo.

Novice in voščila z Otoka

(Nadaljevanje)

Regerčan je nekako utihnil v svojih dopisih o pripovedovanju o krajih njegove mladosti okrog Novega mesta pod večno lepo Trško goro — ob lepi Krki. Možno marljivo piše, in razumljivo, da mu vse ne pride na misel. Njegov sosed v Chicagu, tudi iz Novega mesta doma, g. Sešek Francelj, me vzpodbuja, naj kaj napišem v A.D. S tem možem vsako leto za Božič, Veliko noč, na Mali Šmaren pismo romava okrog Novega mesta po Trški gori, Grčevju, po Beli cerkvi, St. Jerneju itd. Tudi Regerčan, Jamrovski Majk, Tone Vrhenshek in Jure s hriba ter sploh vsi veseli, pošteni Slovenci vljudno vabljeni v dolensko metropolo! Bo vsega dovolj pripravljene za želodec, kdor bo prehlajen, dovolj drožnega, dvakrat kuhane žganja, kateri prežene vse kužne bolezni iz želodca, za žejo in dobro voljo bo pa dobra, dve leto stara žametasta črnina in bo res vse dobre volje. Na štefanovo bomo pa malo koledovali po mestu, o Šmihelu, Brusnicah, St. Jerneju, Beli cerkvi, Šmarjeti in St. Petru. Na Silvestrovo pa malo po zidanicah Trške gore, Grčevja, Tolstege in Vinjega vrha. Pa zapeli bomo ono:

Zato smo mi semkaj prišli,
da bi dobre volje b'li.

Še bolj fletna je pa ona iz časov Radeckjaja:

Eden je brez noge,
drugi nima roke,
tretji je brez glav'ce,
četrti pa na konj' sedi.

Seveda bomo šli tudi koledovat za Novo leto in sv. Tri kralje, kakor nekaj v časih našega fantovanja in mladosti. Nace Hladnik bo na kapiteljske orgle, kadar ga bo imel malo, pod klobukom, zaigral kakšno veselo in mило, da nam bodo vsem stopile solze v oči, ko bomo prišli k sv. maši. Prošt Elbert Sebastijan bodo pa v napačni slovensčini zopet kakšno povedali, da se bo g. Štembur Pepe začel zopet režati, Windischar pa godrnjal in renčal kot razjarjen medved. Ja vidite, tako so včasih naši predniki domače, preprosto, pa obenem pristrčno slavili praznike, zlasti podeželje. Z vso pristrčnostjo in pobožnostjo Vse svete, Verne duše, zatem sv. Martina, ko je vinogradnik pokušal sadove truda, dela, znoja in skrbi vse dni leta. Ni čuda, da je bil ob taki priliki ganjen in vesel in nobeden, kdor je prišel mimo, ni smel žejen ali žalosten proč. In sveti Miklavž: Kako smo otroci se vsi veselili tega. V terek pred sv. Miklavžem je bil vsako leto



NA IZLETU — V Perugiji v Italiji imajo otroško zabavišče, kjer se je mogoče voziti z avtomobilčki, ki pa so seveda dobro zavarovani, če pride kje do kakega trčenja. Redovnica s svojim varovancem pri vožnji v takem avtomobilčku.

v Novem mestu bogat, živahen žično razpoloženje! Precej daleč sem zašel od Novega mesta. Oklavlju gredo naročat." In kadar je bila vrh Gorjancev cerkev sv. Miklavža zavita v meglo, smo otroci govorili: "Sv. Miklavž peče piškote za nas in za Hrvate. Kako smo bili na jutro sv. Miklavža vsi veseli, in hvaležni slehernih skromnih darov: jabolk, suhih sliv, par piškotov, bonkonov, čokolada pa je bila redkost. Na predvečer praznika je bila boljše večerja, na mizo je prišlo boljše vino in res poživilo družinsko veselje in razpoloženje. Minil je sv. Miklavž, vse se je začelo veseliti Božiča. Vse je bilo v tihem, svetem, veselem pričakovanju. Ob hladnih jutrih adventa so se pomikale procesije vernikov v farno cerkev k zornicam. Od vsake hiše po eden ali dva sta morala k maši. Duhovniki so bili od 5h zjutraj v spovednici in imeli do 6h zjutraj dovolj dela, nato je bila sv. maša, pri kateri so odmevale lepe adventne pesmi. In na Božič! Dva dni pred praznikom je bilo pravo vrvenje po vseh domovih. Ženske so čistile stanovanja, pekle pogače, potice, možki smo čistili okrog poslopij, pripravljali klajo, krmo za živino, drva in vse je moralo biti lepo urejeno in počiščeno. Sleherni potnik, ali prosjak, je moral biti postrežen in pri nas smo imeli na vsak Božič do 3 popotnike-siromake, kateri so na sam Božič in Štefanovo prenočili v toplem živinskem hlevu in bili deležni vseh dobrot v hrani in pijači kot člani družine. Na Sveti večer ni nihče šel od doma. Pri topli peči ob jasliah smo čakali ob veselem razpoloženju in petju polnočnice. Vladal je res sveti božični mir, kakršnega danes iščeš zastoj. Na sam Sveti dan sta tudi vladala srečna, vesela tihotina in mir. Sv. Štefan se je kmalu po 2. uri začel s harmoniko in plesom in trajal do zore naslednjega dne. Nič hudega, saj od sv. Martina dalje je harmonika počivala. Bilo je seveda tudi kaj nerodnosti in umazanije vmes, toda vse to je prišlo največ iz tujih logov.

Tu in sploh po svetu na marsikje norijo v adventu, Božič pa žalostno prespijo. Ves advent zunaj po izložbah kričeče reklame govorijo o božičnih darovih, takoj po Božiču pa vse, na mah utihne. Je to razumljivo, da vsak si želi čim boljše kupčijo in uspeh, večkrat pa človeku to že vse preseda.

Imajo pa tudi tu lepe običaje in navade. Cerkev se polne verne obhajilo. Med pokvarjenostjo in hudobijo je tudi velik dobrega. Taka pesem je povsod dandanes na svetu, konec bo pač nekoč naredil dobri Bog. Egoizem je tisto zlo današnje dobe, kateri moti in kvari veselo, srečno bo-

žično razpoloženje! Precej daleč sem zašel od Novega mesta. Oklavlju gredo naročat." In kadar je bila vrh Gorjancev cerkev sv. Miklavža zavita v meglo, smo otroci govorili: "Sv. Miklavž peče piškote za nas in za Hrvate. Kako smo bili na jutro sv. Miklavža vsi veseli, in hvaležni slehernih skromnih darov: jabolk, suhih sliv, par piškotov, bonkonov, čokolada pa je bila redkost. Na predvečer praznika je bila boljše večerja, na mizo je prišlo boljše vino in res poživilo družinsko veselje in razpoloženje. Minil je sv. Miklavž, vse se je začelo veseliti Božiča. Vse je bilo v tihem, svetem, veselem pričakovanju. Ob hladnih jutrih adventa so se pomikale procesije vernikov v farno cerkev k zornicam. Od vsake hiše po eden ali dva sta morala k maši. Duhovniki so bili od 5h zjutraj v spovednici in imeli do 6h zjutraj dovolj dela, nato je bila sv. maša, pri kateri so odmevale lepe adventne pesmi. In na Božič! Dva dni pred praznikom je bilo pravo vrvenje po vseh domovih. Ženske so čistile stanovanja, pekle pogače, potice, možki smo čistili okrog poslopij, pripravljali klajo, krmo za živino, drva in vse je moralo biti lepo urejeno in počiščeno. Sleherni potnik, ali prosjak, je moral biti postrežen in pri nas smo imeli na vsak Božič do 3 popotnike-siromake, kateri so na sam Božič in Štefanovo prenočili v toplem živinskem hlevu in bili deležni vseh dobrot v hrani in pijači kot člani družine. Na Sveti večer ni nihče šel od doma. Pri topli peči ob jasliah smo čakali ob veselem razpoloženju in petju polnočnice. Vladal je res sveti božični mir, kakršnega danes iščeš zastoj. Na sam Sveti dan sta tudi vladala srečna, vesela tihotina in mir. Sv. Štefan se je kmalu po 2. uri začel s harmoniko in plesom in trajal do zore naslednjega dne. Nič hudega, saj od sv. Martina dalje je harmonika počivala. Bilo je seveda tudi kaj nerodnosti in umazanije vmes, toda vse to je prišlo največ iz tujih logov.

Tu in sploh po svetu na marsikje norijo v adventu, Božič pa žalostno prespijo. Ves advent zunaj po izložbah kričeče reklame govorijo o božičnih darovih, takoj po Božiču pa vse, na mah utihne. Je to razumljivo, da vsak si želi čim boljše kupčijo in uspeh, večkrat pa človeku to že vse preseda.

Imajo pa tudi tu lepe običaje in navade. Cerkev se polne verne obhajilo. Med pokvarjenostjo in hudobijo je tudi velik dobrega. Taka pesem je povsod dandanes na svetu, konec bo pač nekoč naredil dobri Bog. Egoizem je tisto zlo današnje dobe, kateri moti in kvari veselo, srečno bo-

žično razpoloženje! Precej daleč sem zašel od Novega mesta. Oklavlju gredo naročat." In kadar je bila vrh Gorjancev cerkev sv. Miklavža zavita v meglo, smo otroci govorili: "Sv. Miklavž peče piškote za nas in za Hrvate. Kako smo bili na jutro sv. Miklavža vsi veseli, in hvaležni slehernih skromnih darov: jabolk, suhih sliv, par piškotov, bonkonov, čokolada pa je bila redkost. Na predvečer praznika je bila boljše večerja, na mizo je prišlo boljše vino in res poživilo družinsko veselje in razpoloženje. Minil je sv. Miklavž, vse se je začelo veseliti Božiča. Vse je bilo v tihem, svetem, veselem pričakovanju. Ob hladnih jutrih adventa so se pomikale procesije vernikov v farno cerkev k zornicam. Od vsake hiše po eden ali dva sta morala k maši. Duhovniki so bili od 5h zjutraj v spovednici in imeli do 6h zjutraj dovolj dela, nato je bila sv. maša, pri kateri so odmevale lepe adventne pesmi. In na Božič! Dva dni pred praznikom je bilo pravo vrvenje po vseh domovih. Ženske so čistile stanovanja, pekle pogače, potice, možki smo čistili okrog poslopij, pripravljali klajo, krmo za živino, drva in vse je moralo biti lepo urejeno in počiščeno. Sleherni potnik, ali prosjak, je moral biti postrežen in pri nas smo imeli na vsak Božič do 3 popotnike-siromake, kateri so na sam Božič in Štefanovo prenočili v toplem živinskem hlevu in bili deležni vseh dobrot v hrani in pijači kot člani družine. Na Sveti večer ni nihče šel od doma. Pri topli peči ob jasliah smo čakali ob veselem razpoloženju in petju polnočnice. Vladal je res sveti božični mir, kakršnega danes iščeš zastoj. Na sam Sveti dan sta tudi vladala srečna, vesela tihotina in mir. Sv. Štefan se je kmalu po 2. uri začel s harmoniko in plesom in trajal do zore naslednjega dne. Nič hudega, saj od sv. Martina dalje je harmonika počivala. Bilo je seveda tudi kaj nerodnosti in umazanije vmes, toda vse to je prišlo največ iz tujih logov.

Imajo pa tudi tu lepe običaje in navade. Cerkev se polne verne obhajilo. Med pokvarjenostjo in hudobijo je tudi velik dobrega. Taka pesem je povsod dandanes na svetu, konec bo pač nekoč naredil dobri Bog. Egoizem je tisto zlo današnje dobe, kateri moti in kvari veselo, srečno bo-

žično razpoloženje! Precej daleč sem zašel od Novega mesta. Oklavlju gredo naročat." In kadar je bila vrh Gorjancev cerkev sv. Miklavža zavita v meglo, smo otroci govorili: "Sv. Miklavž peče piškote za nas in za Hrvate. Kako smo bili na jutro sv. Miklavža vsi veseli, in hvaležni slehernih skromnih darov: jabolk, suhih sliv, par piškotov, bonkonov, čokolada pa je bila redkost. Na predvečer praznika je bila boljše večerja, na mizo je prišlo boljše vino in res poživilo družinsko veselje in razpoloženje. Minil je sv. Miklavž, vse se je začelo veseliti Božiča. Vse je bilo v tihem, svetem, veselem pričakovanju. Ob hladnih jutrih adventa so se pomikale procesije vernikov v farno cerkev k zornicam. Od vsake hiše po eden ali dva sta morala k maši. Duhovniki so bili od 5h zjutraj v spovednici in imeli do 6h zjutraj dovolj dela, nato je bila sv. maša, pri kateri so odmevale lepe adventne pesmi. In na Božič! Dva dni pred praznikom je bilo pravo vrvenje po vseh domovih. Ženske so čistile stanovanja, pekle pogače, potice, možki smo čistili okrog poslopij, pripravljali klajo, krmo za živino, drva in vse je moralo biti lepo urejeno in počiščeno. Sleherni potnik, ali prosjak, je moral biti postrežen in pri nas smo imeli na vsak Božič do 3 popotnike-siromake, kateri so na sam Božič in Štefanovo prenočili v toplem živinskem hlevu in bili deležni vseh dobrot v hrani in pijači kot člani družine. Na Sveti večer ni nihče šel od doma. Pri topli peči ob jasliah smo čakali ob veselem razpoloženju in petju polnočnice. Vladal je res sveti božični mir, kakršnega danes iščeš zastoj. Na sam Sveti dan sta tudi vladala srečna, vesela tihotina in mir. Sv. Štefan se je kmalu po 2. uri začel s harmoniko in plesom in trajal do zore naslednjega dne. Nič hudega, saj od sv. Martina dalje je harmonika počivala. Bilo je seveda tudi kaj nerodnosti in umazanije vmes, toda vse to je prišlo največ iz tujih logov.

S tem se iskreno zahvalimo Msgr. Louis Bazniku za molitve v pogrebnem zavodu, za darovano pogrebno sv. mašo in za spremstvo na pokopališče, zraven tega pa še posebej za vso njegovo ljubeznjivo pomoč in tolažbo, ki nam jo je nudil ob izgubi našega dragega pokojnika. — Father Jože Falez pa naj sprejme našo zahvalo za česte obiske pokojnika v bolnišnici in za podelitev sv. zakramentov in zadnjih tolažil sv. vere.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so ob oder pokojnika položili tako lepe vence cvetja; vsem, ki so darovali za sv. maše in vsem, ki so prispevali v spomin pokojnika za starostni dom na Neff Rd.

Iskrena hvala vsem, ki so pokojnika prišli krepit in moliti ob njegovi krsti, kakor tudi vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše ter vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Ljubi mož, dragi oče in stari oče, tast in brat, počivaj v miru v tej blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo njena gruda!

Vprašujem se: zakaj si dragi moj mož odšel od mene? Pa vem odgovor: dragi BOG je tako odločil. Pa vkljub temu, dragi moj, samevam brez Tebe in Te pogrešam vsepovsod. Tako tiho je in tako prazno v tej naši hišici, ki si jo Ti tako ljubil! Vendar vdana v božjo voljo, prosim Boga, da Ti raj nebeski naj da in nam pa milost, da se enkrat vsi združimo skupaj in da skupaj uživamo radosti večnega življenja. Do takrat pa se Te bomo vsi spominjali z ljubeznijo v naših mislih in molitvah!

Zalujoci:

MARY — soproga
ANTHONY — sin DOLORES — snaha
DENISE, SALLY, MONA, ANDREA, TONI JR., LINETTE — vnuki
in vnučkinje
OSTALO SORODSTVO
V starem kraju zalujejo za njim brat FRANCE in sestra ANGELA
in PAULA ter več drugih sorodnikov.
Cleveland, O., 11. decembra 1968.

želi in vse pozdravlja
Peter Selak

Božič je praznik ljubezni, dobrote in prijateljstva. Bi se morda ob tem prazniku radi spomnili svojih dobrih nekdanjih znancev, za katerih bivališča ne veste? Priobčite svoja voščila v Ameriški Domovini in doseglja jih bodo!

Možnost delnega umika iz Vietnama v januarju?

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik C. Clifford je dejal včeraj, da upa, da bodo razgovori v Parizu tako napredovali, da bo mogoče v prihodnjih 40 dneh omejiti bojevanje v taki meri, da bo mogoče začeti z delnim umikanjem ameriških čet iz Južnega Vietnama.

Predsednik L. B. Johnson bi baje rad še pred svojim odhodom iz Bele hiše privedel razgovore v Parizu tako daleč, da bi lahko poklical iz Južnega Vietnama prve večje oddelke. To naj bi bilo možno, če bi rdeči pristali na spoštovanje določil o Demilitarizirani coni, se obvezali, da ne bodo obstreljevali ali drugače napadali večjih mest v Južnem Vietnamu in pustili v miru ameriška izvidniška letala na njihovih poletih nad Severnim Vietnamiom. Harriman je povedal zadnjic, ko je bil v Washingtonu, da bo smatral dogovor o omenjenih treh točkah kot

Možnost delnega umika iz Vietnama v januarju?

Veselo božične praznike ter obilo miru in sreče od božjega Deteta in Veselo, blagoslovljeno, srečno Novo leto 1969

svojo prvo nalogo, ko bodo razširjeni dogovori v teku.

Zenske dobijo delo

Gospodinja
Iščemo gospodinjo, 2 šolska otroka, \$50 tedensko, soba in hrana v Euclidu. Kličite naš urad 431-0628 in pustite ime in naslov. —(243)

Moški dobijo delo

Pomivalec — pomivalka zvečer — 6 dni
YANKOVIC STEAK HOUSE
17027 Euclid Ave.
531-5122 (x)

Moški dobi delo
Iščemo voznika ali pomočnika za delni čas, dopoldan. Kličite 431-8982.

ACME CHAIR RENTAL CO.
1210 E. 79 St.
(239)

MALI OGLASI

V najem
Pet sob, vse na novo dekorirano, za dvojico na Prosser Ave. Kličite pop. ali zvečer 881-6548. (239)

Lastnik prodaja
Wickliffe — bungalow, 3 spalnice, razvedrilna soba, shrambe, alum. strani, dober prostor, zmerna cena. 2316 Rockefeller, južno od Ridge. Po 5:30 med tednom. (241)



1898

1968

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v naših sreih naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po daljšem bolehanju umrl naš ljubljani soprog, oče in stari oče, tast in brat,

Anton Perovšek

Previden s sv. zakramenti in z zadnjimi tolažili sv. vere je zaspal v Gospodu 10. novembra 1968. leta.

Rojen je bil 2. junija 1898. leta v sv. Gregorju na Dolenskem, odkoder je prišel v Ameriko leta 1926.

Pogreb se je vršil 13. novembra 1968 iz pogrebnega zavoda A. Grdina & Sons v cerkev sv. Vida, kjer je pogrebno sv. mašo daroval Msgr. Louis Baznik. Potem pa smo pokojnika prepeljali na pokopališče Kalvarija in ga tam položili v družinsko grobnico, kjer čaka vstajanja.

Pokojnik je bil član društva Slovenec št. 1 ADZ, društva št. 37 ABZ in društva vpokojencev v Euclidu.

S tem se iskreno zahvalimo Msgr. Louis Bazniku za molitve v pogrebnem zavodu, za darovano pogrebno sv. mašo in za spremstvo na pokopališče, zraven tega pa še posebej za vso njegovo ljubeznjivo pomoč in tolažbo, ki nam jo je nudil ob izgubi našega dragega pokojnika. — Father Jože Falez pa naj sprejme našo zahvalo za česte obiske pokojnika v bolnišnici in za podelitev sv. zakramentov in zadnjih tolažil sv. vere.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so ob oder pokojnika položili tako lepe vence cvetja; vsem, ki so darovali za sv. maše in vsem, ki so prispevali v spomin pokojnika za starostni dom na Neff Rd.

Iskrena hvala vsem, ki so pokojnika prišli krepit in moliti ob njegovi krsti, kakor tudi vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše ter vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Ljubi mož, dragi oče in stari oče, tast in brat, počivaj v miru v tej blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo njena gruda!

Vprašujem se: zakaj si dragi moj mož odšel od mene? Pa vem odgovor: dragi BOG je tako odločil. Pa vkljub temu, dragi moj, samevam brez Tebe in Te pogrešam vsepovsod. Tako tiho je in tako prazno v tej naši hišici, ki si jo Ti tako ljubil! Vendar vdana v božjo voljo, prosim Boga, da Ti raj nebeski naj da in nam pa milost, da se enkrat vsi združimo skupaj in da skupaj uživamo radosti večnega življenja. Do takrat pa se Te bomo vsi spominjali z ljubeznijo v naših mislih in molitvah!

Zalujoci:

MARY — soproga
ANTHONY — sin DOLORES — snaha
DENISE, SALLY, MONA, ANDREA, TONI JR., LINETTE — vnuki
in vnučkinje
OSTALO SORODSTVO
V starem kraju zalujejo za njim brat FRANCE in sestra ANGELA
in PAULA ter več drugih sorodnikov.
Cleveland, O., 11. decembra 1968.

Jerzy Zulawski:

NA SREBRNI OBLI

ROMAN

Tomaž noče umreti. Obupno se otepa smrti. Neprestano, čeprav sam sebi ne verjame, govori, da bo okrepal in zahteva od nas, da mu pritrjujemo. Neodkrito prikimava, le Marta z nizkim, počim glasom ponavlja: "Da, živel boš... ti moj." In oči se ji zamlegijo v razkošju in opoju. Mar si zares utvarja, da bo to truplo brez moči, brez kaplje krvi v žilah, žive!?

In vendar, kaj bi dal za to, da bi živel!

Opoldne se nismo ustavili. Pripeka ni bila tako huda in zaradi Tomaža moramo hiteti! Za nami je dobršen kos poti, kar smo odšli izpod vnožja Platona. Zdaj smo prodrli do polovice v Prečno sotesko. Pred sončnim zahodom se moramo dokopati do Morja mraza.

Varadol je napravil nekaj posnetkov površine Zemlje, ki naj bi nam pomagali pri orientaciji v tej okolici. Sprva smo nekoliko oklevali, ali naj poskusimo priti skozi sotesko ali ne, Tomaž pa nas je s trdovratnostjo bolnika, ki ne trpi ugovora, prenašal, da smo krenili vanjo in se obrnili naravnost proti severu. Nesrečnež si je na jasnem, da bi ga pot čez Močvirje megle, koder bi morali, če se bi hoteli ogniti Alpan, ubila.

Kaj je napravila bolezen iz tega človeka! Svoje dni je bil odločen, priseben, miren, preudaren, neupogljive volje, zdaj pa je kakor muhasto in trmasto dete. Ošteje nas za vsako malenkost, potem pa se spet opravičuje in nas milo prosi, naj ga rešimo... Vendar nam je ljubeše, če je tak, kakor če leži po cele ure vznak do kraja izčrpan, brez moči, bolj podoben mrliču kakor živemu človeku. Včasih postane sila zgovoren, kakor bi se hotel ob zvoku svojega glasu uveriti, da je še živ. Nihče ne sme črniti besede o njegovi nezgodi, kar sapa mu zapre, da umolkne in jame trepetati od nog do glave, z obrazom polnim čudne groze. Zaman skušam razvozlati njegovo skrivnost...

Bilo je opoldne, ko smo se ustavili pod ogromno pečino, ki je zapirala pot v sotesko. Z velikim trudom smo si utrlili pot nanjo in z nje se enkrat vrgli pogled na neizmerno planoto Morja nalivov. Gledali smo ga zadnjič: strahotna, brezupna puščava... In vendar moram priznati, da se nisem posvolil od nje

brez nekakšne žalosti, čeprav nam razen s trpljenjem, napori, obupom ni postregla z ničemer. Čudno je človeško srce: prebijali smo se čezno noč in dan cela dva meseca in zdaj... oziral sem se po njej malone s koprnenjem. Skozi sotesko pot ni preveč zamudna in naporna. Velikih kleči ni, manjšim pregradam, ki ne segajo čez celo sotesko, pa se je dokaj lahko ogniti. Sonce stoji na nebu tako, da obeva oba bregova. Na obeh straneh se dvigajo strmoglavne peči do štiri tisoč metrov visoko. Soteska, ki je ob vstopu široka nekaj kilometrov, se proti severovzhodu vse bolj tesni. Njene orjaške stene se na pogled vse ožje stikajo, kakor bi nas hotele vklepniti. Dozdeva se nam, da rijemo skozi hodnik, vsekan v živo skalo. Daleč nekje pred nami na koncu tega hodnika se sveti okno, podobno ostru, globoki zarezi v bele stene, ki jo zaslanja krpa neba. Morda me oko vara, a dozdeva se mi, da to nebo ni več tako črno in da zvezde niso tako številne in bleščete — dokaz, da je nad Morjem mraza ozračje gostejše! Barometer se polagoma dviga. Da bi le mogli s Tomažem do krajev, kjer bo zraka dovolj!

V Prečni soteski, 168, ura popoldne, tretji dan.

Odkar je vželo sonce, smo prevalili že preko petdeset kilometrov. Zdaj hitimo proti izhodu soteske. Skalno brezno se vedno bolj oži, stene ob obeh straneh pa so vse nižje. Vse kaže, da se do sončnega zahoda pripeljemo na plano k Morju mraza.

Kakšen strašen križev pot smo imeli! Kakih deset ur samo strmino k Woodbellovi mrežnici — mar že sedaj? Ob slehernem šumotu vzdrtimo. H koncu gre... O tem ni nobenega dvoma več. Zdaj je tih in miren, gleda nas s prosečimi očmi, ki razodevajo silno hlepenje po življenju. Toda pomoči ni.

Pretnos ob vožnji čez zadnjo hudo razpoko ga je še huje prizadel. Za nami je bilo že dve tretjini poti, ko smo iznenada naleteli na oviro, ki nas je malone primorala vrniti se nazaj k Morju nalivov. Sonce je bilo že nizko nad ozorjem in zahodna pobočja soteske so tonila v noči, ki je kedaj vanjo posvetila Zemlja. Morali smo se držati vnožja, ki je kedaj vanjo posvetila Zemlja. Morali smo se držati vnožja, ki je kedaj vanjo posvetila Zemlja. Morali smo se držati vnožja, ki je kedaj vanjo posvetila Zemlja.

Tu pa smo opazili pred sabo temno črto, ki je presekala pot čez in čez. Dotlej je nismo videli, ker so bila tla pred nami rahlo napeta. Zdaj pa je pred nami zarezala globoka razpoka, ki je prerezala na dvoje ne samo dno soteske, marveč tudi same stene, ki so jo obdajale. Pogrezala se je v temno senco, tako da nismo mogli niti približno presoditi, koliko je globoka.

Obupani smo stali pred to novo, neprehodno zapreko. Razpoko smo bili opazili že na lunovidu, toda kdo je mislil, da je tako globoka! Zdaj smo bolščali vanjo, mene je oblival mrzel znoj, Peter pa je psoval in klel. Tomaž, ki ga je vzmirilo naše vedenje, je jel povpraševati, čemu smo ustavili voz in kaj se je zgodilo. Strah nas je bilo, povedati mu resnico. Neverni Tomaž pa je zbral poslednje moči, se vzel k oknu in pogledal skozenj. Nato je legel nazaj, na pogled povsem miren, brezbržen. Iz ust se mu je izrgalo:

"Onadva ne marata, da bi živel..."

"Kdo?" sem osupnil.

"Brata Remogner," je odvrnil in zaprl oči, kakor da samo še čaka smrti.

Nisem več govoril z njim, pa tudi ugibati o pomenu teh besed nisem utegnil, saj sem se moral (Dolje prihodnjič)

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

Imenik raznih društev

Upokojenski klubi

KLUB SLOVENSkih UPOKOJENCEV V EUCLIDU

Predsednik Krist Stokel, podpredsednik John Gerl in Josephine Skabar, tajnik John Zaman, 2021 E. 228 St., Euclid, O., 44117, tel. IV 1-4871, blag. Andrew Bozich, zapisnikar Leonard Poljšak. Nadzorni odbor: Mary Kobal, John Troha in Molly Legat. Poročevalca: Frank Česen in Frank Rupert. — Seje se vrše vsak prvi četrtek v mesecu ob 2. uri pop. v Slovenskem Društvem Domu (AJC) Recher Ave.

KLUB UPOKOJENCEV V NEWBURGHU

Predsednik Fred Krecic, podpredsednik Anton Perusek, tajnica in blagajničarka Antonia Stokar, 6611 Chestnut Rd., Independence, Ohio, 524-7724, zapisnikarica Jennie Pugely; nadzorni odbor: Andy Rezin, Anton Gorenc, Louis Kastelec. Za Federacijo: Anton Perusek, Andy Hočevar, Fred Krecic, Anton Gorenc, Antonia Stokar. Seje vsak mesec v drugem narodnem domu četrto sredo v mesecu ob 2. uri pop.

KLUB SLOV. UPOKOJENCEV ST. CLAIRSKO OKROŽJE

Predsednik Jože Okorn, podpreds. Frank Majer, tajnica Mrs. Rose Erste, 3313 Schiller Ave., tel. 661-3777, blagajnik Florian Močilnikar, zapisnikarica Cecilia Subel. Nadzorni odbor: Andrew Kavenik, Joseph Babnik, Mrs. Mary Kolegar. Veselični odbor: Frances Okorn, Anna Zalar, Dorothy Sternina, Barbara Babnik, Mike Vidmar, Andrew Kaučnik. Nove člane in članice se sprejema vseh starosti kadar stopijo v pokoj. — Seje se vršijo vsak tretji četrtek ob 2. uri popoldne v spodnji dvorani SND na St. Clair Avenue.

KLUB SLOV. UPOKOJENCEV NA WATERLOO RD.

Predsednik John Azman, podpredsednik Marian Mashel, tajnik in blag. Blaž Skok, 16306 Huntmore Avenue, KE 1-1443, zapisnikarica Ursula Brainsel. Nadzorni odbor Jack Marinko, Rose Paulin, Marianne Mashel. Zastop. za fed. klubov: John Azman, Louis Dular, Blaž Skok, Marian Mashel. Seje so vsaki drugi torek v mesecu ob 2. uri pop. v SDD na Waterloo Road.

KLUB UPOKOJENCEV V Slovenskem domu na Holmes Ave

Častni predsednik Anton Skapin, predsednik Joseph Ferra, I. podpredsednik Wm. J. Kennick; II. podpredsed. Joško Yerkič; tajnik in blagajnik John Treck, 1140 E. 176 St., tel.: 486-6090; zapisnikar Joseph Malečkar; nadzorni odbor: John Poznik, John Habat, Stefka Koncilija. — Seje in sprejemanje novih članov vsako drugo sredo v mesecu ob 2. uri pop. v Slov. domu na Holmes Avenue.

FEDERACIJA KLUBOV SLOV. UPOKOJENCEV NA PODROČJU VELIKEGA CLEVELANDA

Predsednik Krist Stokel, I. podpredsednik Joseph Okorn; 2. podpred. Anton Perusek; tajnik Wm. Kennick, 2675 Rockefeller, 943-3670; zapisnikar John Trček, blagajnik Andy Bozich; nadzorni odbor: Joseph Babnik, Louis Dular, in Leon Polsak. — Seje so vsake tri mesece. Sklicuje jih predsednik po potrebi.

AMERIŠKI-SLOVENSKI POKOJNISKI KLUB, V BARBERTON, OHIO.

Preds. Louis Arko, podpreds. Ig. Pavlovic, tajnica-blagajničarka, Mary Sustersic, 405 Van Street, Barberton, Ohio 44203, tel. 753-2135, zapisnikar, Anton Okolish, nadzornice, Josephine Platner, Frances Zagar, Jennie Troha. Seje vsak prvi četrtek v mesecu, ob 2. uri popoldne, v Slovene Center!

Samostojna društva

SAMOSTOJNO PODPORNNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 1144 E. 71 St.; podpredsednik John Lekan, taj. Frank Bavec, 1097 E. 66th St. Tel. HE 1-9183; blagajnik John J. Leskovec, 377 E. 320

St., Willowick, O.; nadzorniki John Lokar, Frank A. Turek in Anthony Petkovšek; zastopnik z* klub SND Frank Bavec, za SD na Holmes Ave. Albert Marolt in Albin Lipold, za konferenco SND Albert Marolt. — Seje se vršijo vsako tretjo sredo v januarju, aprilu, juliju, oktobru in glavna seja v decembru v Slovenskem Narodnem Domu, soba št. 4 staro poslopje. Društvo sprejema nove člane od 16. do 45. leta s prosto pristopnino in zdravniško preiskavo. Društvo plačuje \$200 smrtnine in \$7 na teden bolniške podpore. Assessment je \$1 mesečno. Za sprejem all pregled novih članov so vsi slovenski zdravniki. Za nadaljne informacije se obrnite na društvene zastopnike.

SLOVENSKI DEMOKRATSKI KLUB, EUCLID, OHIO

Max F. Gerl, predsednik; Al Sajevec, podpredsednik; Jennie Fondar, tajnica, 23101 Chardon Rd., IV 1-8871; Alma Epich, blagajničarka; Jo Ann Milavec, zapisnikarica; Tony J. Sustersic, predsednik članskega odbora. — Slovenski demokratiški klub v Euclidu zboruje vsak četrtek v mesecu v Slovenskem društvem domu na Recher Ave., Euclid, Ohio.

SLOVENSKI AKADEMIKI V AMERIKI — S.A.V.A.

Jože Odar, predsednik, 6605 Bonna Ave. Cleveland, O. 44103; Vida Dolenc, I. podpred., 362 Wellesley St. E., Toronto 5, Ont., Canada; Marija Zupan, II. podpred., 1259 E. 61st St., Cleveland, O. 44103; Anici Stale, tajnica, 929 E. 78th St., Cleveland, O. 44103; Darko Medved, blagajnik, 36 Fern Ave., Toronto 3, Ontario, Canada; Ludvik Burgar, urednik Odmevov, 1702 Linden St., Ridgewood, N.Y. 11227; in Serges Delac, urednik — Odmevi, 1167 E. 18th Street, Brooklyn, N.Y. 11230.

SLOVENSKA TELOVADNA ZVEZA V CLEVELANDU

Duhovni vodja Rev. Jože Falež, starosta Janez Varšek, tajnica in blagajničarka Zalka Zupan, 1259 E. 61 St. Cleveland, O. 44103, načelnik Milan Rihtar, gospodar Lojze Petelin ml., vadiateljski zbor: Milan Rihtar, Janez Varšek, Lojze Petelin ml., Marta Potočnik, Ana Znidarič, Dana Lobe.

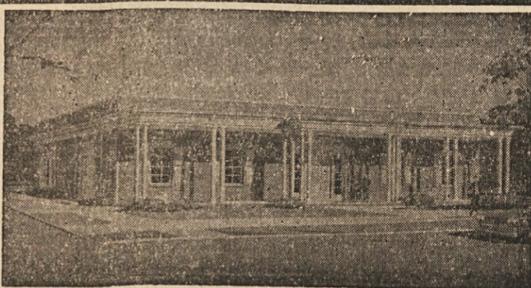
LOUIS MAJER

SLOVENSKA TRGOVINA S CEVLJI

6408-6410 St. Clair Avenue Telephone: EX 1-0564

ENNA JETTICKS • WILBUR COON SHOES
POLL PARROT for Children

- Kvalitetni MOSKI ČEVLJI Florsheim
- Velika izbira elegantne ŽENSKKE OBUVE
- GALOSE, snežke vseh vrst in velikosti
- ČEVLJI ZA MLADINO po zadnji modri



GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KENmore 1-6300 HENDERSON 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

BALINCARSKI KLUB

Predsednik Milan Jager, I. podpreds. Anton Novak, II. podpreds. John Habat, tajnik John Korosec, 15807 Grovewood Avenue, Cleveland 10, O., Phone: IV 13794; blagajnik Joseph Ferra; zapisnikar Mike Jakin; nadzorniki: Tony Prime T. Umek in Viktor Bergoc. Balincarski referent: Andy Bozic; namestnik Stanley Grk; kuharice in pomoč pri bari: Rose Čebul, Kristina Jager, Rose Jakin, Anna Zupancic, Rose Zavbi in Mary Umek. Prosvetni odbor: Tony Novak in Jos. Ferra. Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu v Slov. delavskem domu na Waterloo Rd. Balincarski večeri so: sreda, petek in sobota zvečer, nedelja popoldne in zvečer.

ŠTAJERSKI KLUB

Predsednik Miodrag Savernik, 676 Birch Dr., Cleveland, Ohio 44132, podpredsednik Jože Zelenik, tajnica ga. Julka Ferkulj, 1109 E. 87 St., Cleveland, Ohio 44103, blagajnik Mirko Antloga, gospodar Matija Matija Kavaš, pomočnik gospodarja Stanko Kodrin. Odborniki: Karel Fajs, Slavko Zagmajster, Avgust Šepetavc, Martin Valenčak, ga. Slavica Turjanski. Nadzorni odbor: predsednik John Vinkler, Karel Gumzej, Rudi Kristavčnik. Razsodišče: predsednik dr. Jože Felicijan, Paul Sirmik, John Kostonjšek. Kuharica ga. Lojzka Feguš. Seja vsako 2. nedeljo v mesecu.

SLOVENSKA FOLKLORNA SKUPINA KRES

Voditeljci skupine: ga. Eda Vovk in ga. Breda Lončar. Predsednik Ivan Zupančič, podpredsednik Tone Ovsenik, tajnica Cvetka Ovsenik, 7505 Cornelia Ave., Cleveland, Ohio 44103, telefon UT 1-3118, blagajnik Ivan Zakrajšek, odborniki: Marta Potočnik, Stane Mrva, Lojze Pugelj, Peter Jančar. Redna seja se vrši vsak prvi petek v mesecu.

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKEGA PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV

Predsednik Karel Mauser; podpredsedniki so vsi predsedniki krajevnih odborov DSPB; tajnik Jože Melahar, 1143 Norwood Rd., Cleveland, O. 44103; blagajnik Cyril Preželj, Toronto, Ont., Canada; tiskovni referent Otmur Mauser, Toronto; nadzorni odbor: Franc Segar, Anton Meglič, Cleveland, Jakob Kranjc, Toronto; razsodišče: Frank Medved, Andrej Percić, Gilbert, Minn., Tone Muhič, Toronto. Zgodovinski referent prof. Janez Sever, Cleveland.

SLOVENSKI ŠPORTNI KLUB

Predsednik Jože Kokal, podpred. Marchello Lumpert, tajnica Marija Melahar, 1143 Norwood Rd., Cleve., Ohio 44103, tel. 881-2641, blagajnik Franc Sever, odborniki: Jože Košir, Charles Lončar, Josie Kamin, Marinka Mrva in Mario Percić, preglednik: Majda Stanonik, Pavle Košir, duhovni vodja č.g. Jože Falež.

BARAGOVA ZVEZA (Sixth and Fisher Streets, Marquette, Michigan)

Predsednik Msgr. F. M. Scheringer, podpredsednik Rev. Jožef Kichak, ekse. taj. in urednik Father Howard Brown, tajnik Rev. Tomaž Ruppe blag. Msgr. Nolan McKeivitt. Letna članarina \$1, doporni član, letno \$5, dosmrtno članstvo \$50,00, dosmrtno članstvo za družine in organizacije \$100,00. Vsi člani dobivajo The Baraga Bulletin, ki izhaja štirikrat na leto. Društvo krije stroške za delo za pripravljenje škofa Baraga blaženim in svetnikom.

BELOKRANJSKI KLUB

Predsed. Max Traven, podpredsed. Mrs. Milena Dovič, taj. Matt

Hutar, 21020 Westport Avenue, Euclid, Ohio 44123, tel. 481-3308, blag. Vinko Ivanc, Zapisnikar John Desjak, nadzor. M. Golobič, E. Mauser in Mrs. C. Traven, gospodar Milan Dovič, kuharica Mary Ivec. Seje: Vsaki drugi mesec, na tretjo nedeljo.

MLADI HARMONIKARJI

Slovenski harmonikarski zbor učitelja Rudija Kneza, 679 E. 157 St. Cleveland, Ohio 44110, telefon 544-4256. Poslovodkinja ga. Marica Lavriša, 1004 Dillewood Rd. tel. 481-3768.

ZELENA DOLINA

Predsednik Karl Fais; tajnik Lojze Ferlinc, 915 E. 73 St., tel. 431-8447; blagajnik Rudi Kristavčnik; gospodar Jože Zelenik; odborniki: John Vinkler, Matija Kavas, Rozi Fais, Kristina Ferlinc, Ivanka Kristavčnik, Ivanka Zelenik, Angela Kavav in Sophie Vinkler.

MODEL MEAT MARKET

610 East 200 St. 531-7447

I M A :

Vse vrste prekajenega mesa in zraven tega: DOMAČE SUNKE RAZNIH VRST — te morate naročiti že vnaprej, da Vam jih pripravimo, kakor želite! — DOMAČE hrenovke / vinerce /, DOMAČE meso za narezek /Lunch meat/, DOMAČE kuhane salame, krvave in riževe klobase, DOMAČO repo in zelje, kašo in ajdovo moko. ZMLETE ROŽICE za potice — Sveže meso odlične kvalitete! NAROČITE ZE SEDAJ ZA BOŽIČNE PRAZNIKE! FLORIAN IN MARY KONČAR — lastnika

MULLALLY POGREBNI ZAVOD



Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd. 365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posługa in aparat za vdihavanje kisika.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORNNA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnic za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolico izpolnite izrezek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)

351-353 No. Chicago St. Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika (ice) v naši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO